

Vaahtera

LEHTI

2/2011

HELSINGIN KISA-VEIKKOJEN TIEDOTUS- JA JÄSENJULKAISU PERUSTETTU 1912

SM-VIESTIT TUUSULASSA

HÄN: Oona Hujanen, Kyösti Poutiainen

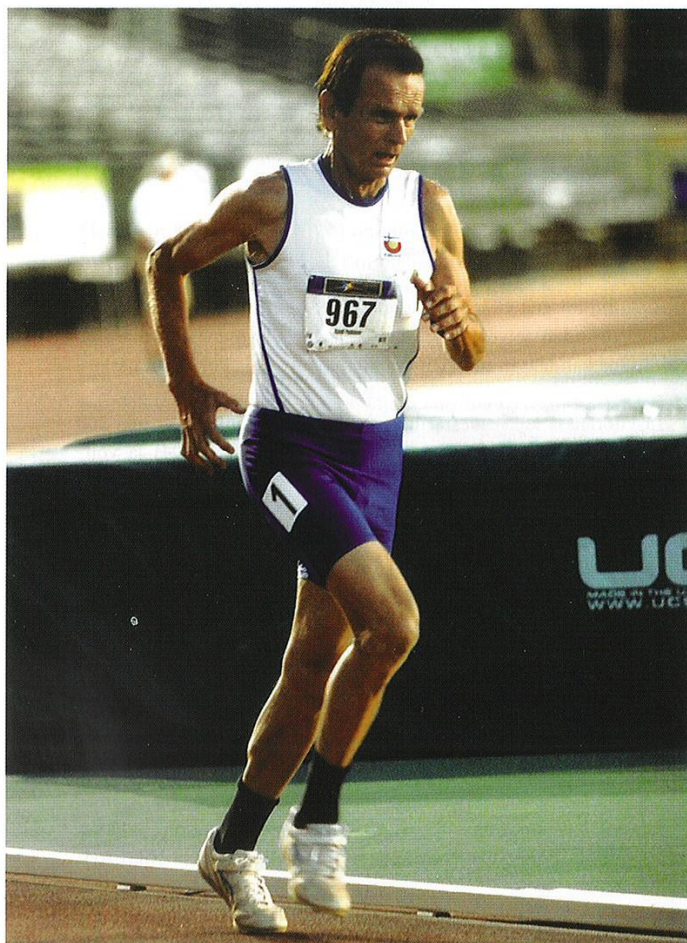
55. Kalevan Malja!

PEKKA MÄKELÄ: KUSSA KULJET HKV?

KAIKKIEN AIKOJEN KALEVAN MALJA PISTESANKARI MIKAEL TALASJOKI

Kyösti on uusi maailmanmestari...

Kesäkuun neljäntenä 70-vuotiaiden sarjaan siirtynyt Kyösti Poutiainen juhli heinäkuussa syntymäpäiväänsä Sacramentossa Kaliforniassa saavuttamalla veteraanien maailmanmestaruuden. Sopiva paikka - ja laji, amerikkalaisten yleisurheilussa eniten arvostama 10-ottelu.

Toki Eltsu on Kyöstillä se oma paikka. Jo syntymäpäivänään kesäkuun alussa Eltsussa järjestetyissä Kyöstin kisoissa oli aistittavissa tuleva menestys. Kyösti on näyttänyt urheilumenestyksellään MM- ja EM-tasolla, SM-kisoista puhumattakaan, erinomaista esimerkkiä kaikille veteraaniturheilijoille.

Näyttävän urheilu-uransa ohella Kyösti on ottanut myös todella paljon vastuuta HKV:ssa, aikuisliikuntajaoston puheenjohtajana, johtokunnan jäsenenä, aikuisten yleisurheilukoulun vetäjänä ja lukuisten kilpailujen järjestäjänä. Ei niin pientä eikä niin suurta tehtävää, mitä Kyösti ei varmasti ja luotettavasti hoitaisi.

HKV:hen vuonna 2003

- HKV:n jäseneksi liityin vuonna 2003, koska halusin jäseneksi maineikkaaseen seuraan ja olin hyvin tyytyväinen, kun pääsin heti tuoreeltaan toimitsijaksi Kalevan kisoihin Olympiastadionille.

Vuonna 2004 ideoidun ja startanneen Aikuisten yleisurheilukoulun vastuuvetäjänä Kyösti on toiminut alusta alkaen.

- Halusimme tarjota palvelun, jossa jo aikuisikään ehtineet voi-

sivat oman kiinnostuksensa mukaan alkaa harrastaa monipuolista yleisurheilua, ei välttämättä siinä kilpaillen, vaan erityisesti saada siitä hauska kuntoa ylläpitävä harrastus. Palaute on ollut paljon parempi kuin kuvittelimme - kahdeksana vuotena yli 1000 osanottajaa, kertoo Kyösti tyytyväisenä.

Kaikki yleisurheilivat

- Synnyin Tuusniemellä 1941 ja urheiluinnostus puri jo 1948, kun kuuntelin radiosta selostuksia Lontoon olympiakisoista. Yleisurheiluoipit tuli saatua naapurin poikain kanssa kotipihoilla ja ahoilla käydyissä kilpailuissa 9-12 -vuotiaana. 1950-luvun alussa maaseudulla harrastivat "kaikki" tärkeimpänä urheilulajina pidettyä yleisurheilua.

Urheilu jäi sivuosaan, kun kesäohjelmaani tulivat ensin maataloustyöt 14-vuotiaana ja sitten monet kesät kuluivat Outokumpu Oy:n malminetsintäosastolla. Toki välillä urheiltiin ja muistamani mukaan voitin keihäänheiton Sallassa ja Paltamossa pidetyissä urheilukilpailuissa. Lukion viimeisellä luokalla 17-vuotiaana voitin Pohjois-Karjalan oppikoulujen mestaruuden keihäänheitossa ja pääsin kakkossijalle seiväshypyssä.

Uusi kipinä

- Opintojen loppuvaiheessa liikuntaharrastus virisi uudelleen. Olin muutaman vuoden Suomen ensimmäisen eli Ville Aronien kuntokoulun oppilaana. Työelämään siirryttyäni innostuin vähitellen Vakuutusalan Urheiluseuran järjestämistä yleisurheilu-, hiihto- ja suunnistuskilpailuista. Parhaat työpaikkaurheiluosavutukseni olivat kaksi mestaruutta pohjoismaisissa vakuutuskisoissa kuulantönnössä. Hiihtotreenaus ja kestävyysharjoittelu tulivat ohjelmaani 1980-luvun alussa. Finlandia-hiihtoon osallistuin 16 kertaa ja Suomi juoksee -tapahtumaan viisi kertaa, ja tulipa juostua neljä maratoniakin.

Mukaan veteraaniturheiluun

- Kestävyysharjoitukset olivat kuitenkin jo jäämässä vähemmälle, kun kesällä 1997 ensin Olavi Niemi rekrytoi minut Pomppu-Ukoihin ja myöhemmin tuona kesänä Eltsussa tapaamani Jutilan Pekka kertoi heitto-5-ottelun SM-kisasta ja näytti vielä miten painoa heitetään - tuon SM-kisan myötä se oli sitten menoa...

- Vaikea sanoa, mikä on parasta veteraaniturheilussa ja aikuisliikunnassa, sillä hyviä puolia on niin paljon. Työvuosina urheilu oli tehokas keino irrottautua työpaineista. Urheilusuoritus vaatii täydellistä keskittymistä, ja siitä syystä se antoi paremman levon kuin pelkkä joutenolo. Nyt eläkevuosina urheilu on antanut sosiaalisen ympäristön, puhekaverit.

- Jos ihmisellä on kilpailuviittä, on urheilu hyvä vaihtoehto. Koen kilpailun useinkin enemmän kilpailuksi itseni kuin kilpakumppanien kanssa. Urheilussa itsensä voittamisen ja joskus myös itsensä kokoamisen kokemus voi antaa tyydytyksen tunteen.

Arvostus noussut

- Veteraaniturheilun arvostus on mielestäni varsin korkealla ja osanottajamäärien sekä tulostason perusteella koko ajan nousussa. Aiheesta näkyy riittävän nettikeskusteluakin. Monet keskustelijat hakevat veteraaniturheilulle arvostusta samoilla kriteereillä, joilla huippu-urheilua arvostetaan. Veteraaniturheilu antaa harrastajalleen tavoitteita kaikilla tulostasoilla, mutta se antaa myös terveyttä, ja opettaa tuntemaan harjoittelun ja ruumiinkunnan hoitamisen merkityksen. Myös huippuyleisurheilun asema vahvistuu, kun laji on laajempien piirien yhteinen asia.

Haastattelu: Erkki Hirvonen